

Anouk 29 let /učitelka umění Paříž/

1. Proč jste se rozhodla jet do Čech na workcamp?

Komunitu Caillou Blanc už znám delší dobu a už jsem s nimi spolupracovala. Zнала jsem Jeana Baptist a Bertranda a když se objevila nabídka jet do Čech na workcamp, hned jsem ji přijala. Říkala jsem si, že je to velmi dobrá zkušenost pro moje studenty, také jsem chtěla pomoci. Myslím, že je lepší cestovat za účelem někomu pomoci, než jen pro zábavu, focení..

Ale to přeci většina lidí chce! Cestovat, bavit se...

Ano, ale tohle je skutečný život.

Chtěla jsem si rozšířit obzory, mysl, srdce, poznat nové lidi, také lidi s handicapem, protože to je velmi obohacující.

2. Jaké pocity máte teď, když workcamp končí?

Nechce se mi končit, ráda bych pokračovala...

3. Co tady pro vás bylo nejhlubší?

To, že může pracovat tolik lidí společně a rozumět si.

Také jsem mohla poznat svoje studenty z jiné strany a seznámit se s mnoha zajímavými lidmi.

4. Máte zkušenosti s lidmi s postižením, před tím, než jste je poznala v Caillou Blanc?

Moje babička bydlela v domě, kde byli postižení lidé a potom jsem dělala jednomu postiženému člověku asistentku.

5. Jak jste tady během workcampu prožívala vztahy s lidmi s postižením?

Vztahy s postiženými jsou „jednoduché“, můžu být sama sebou, nemusím nic předstírat, postižení nemají odstup. Ve skutečném světě si vás většina lidí drží od těla.

6. Jak se vám líbí Čechy a Češi?

Češi jsou velmi bohatí uvnitř, mají otevřená srdce..

A krajina tady u vás mi připomíná krajinu mého dětství....kopce, stromy, vůně...

7. Co vás tady během toho týdne zaujalo?

Měla jsem ráda ranní úvody s Bertrandem a ráda jsem pracovala s ostatními, všichni byli při práci jako jeden... Nemluvili jsme stejnou řečí, ale komunikovali jsme úsměvem, emocemi ...

Moc pěkný byl také výlet na Oheb!

Krátce před tím, než jsem odjela do Čech mi zemřel strýc a já jsem byla velmi smutná a pořád jsem na to myslela. Ale tady, přesto, že na něj myslím, zažívám ještě něco víc, než smutek. Jakousi „oslavou života“...

Cecille 63 let /paní s mentálním handicapem komunity Archy Caillou Blanc-Bretaň/

1. Jak se ti tu líbilo Cecille?

Nejdřív jsem se bála, pak jsem ale viděla všechny ty lidi a moc moc se mi tu líbilo.

2. A co se ti líbilo nejvíc?

Jsem velmi šťastná, že jsou tu šťastní lidé spolu, je to šťastný camp, je tu láska, mám to tu ráda. A taky tu je moc dobré jídlo!

3. Byla jsi někdy během týdne unavená?

Ne!

Ale někdy jsem se trochu styděla, protože tu je moc lidí.

Hamza 18 let /student Paříž/

1. Proč jsi se rozhodl jet do Čech na workcamp?

Důvěřoval jsem Caillou Blanc.

Ty jsi je znal před tím?

Ano, byl jsem tam před 3 roky.

2. Jaké pocity máš teď na konci?

Není to konec, je to začátek něčeho....